

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление №23-2200447/15.09.2022 г. на изпълняващ длъжността директор на Дирекция фирма на фирма с ЕИК ххх, в качеството му на работодател е наложена имуществена санкция в размер от 2 000 лв. на основание чл. 416 ал. 5 от Кодекса на труда за нарушение на чл. 63 ал.2 от Кодекса на труда.

Недоволно от издаденото наказателното постановление е останало ЮЛ, което в жалбата си излага доводи, че административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана без да са били налице основанията за това, тъй като никъде по преписката не е налично каквото и да било доказателство, че дгх била допусната да работи без да са и били предоставени извлечение от регистъра на трудовите договори на НП, относно регистрирането му. Христова е била в офиса на дружеството, където е подписала трудовият си договор, и където са извършени административни дейности преди да почне да извършва работата — подписван на договор; подписване на декларации; оформяне на трудова книжка и др. под. По същество тези дейности не представляват престиране на трудова сила. В АУАН и НП не е посочени какви точно действия е извършвала Христова , а непосочването на това обстоятелство пречатства както съдебният контрол върху законността на административнонаказателния процес, така и организирането и упражняването на правото на защита на жалбоподателя.

В с.з. жалбоподателят-ЮЛ се представлява от адв. Д, който поддържа жалбата и излага като основно възражение за неказаносъобразност на НП - административнонаказващия орган не е бил териториално компетентен да санкционира жалбоподателя. Предлага на съда да отмени НП като незаконосъобразно. Представя писмени бележки и претендира разноски.

Въззиваемата страна, представлявана от юрисконсулт Христова предлага на съда да потвърди НП като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки с доводи, че нарушението е безспорно установено, а административнонаказващия орган е бил териториално компетентен

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и логическо единство във връзка с оплакванията в жалбата, приема за установено следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна в преклузивния срок. Разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА, но по мотиви, различни от изложените от жалбоподателя.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

При извършена от контролните органи на въззиваемата страна проверка по спазване на трудовото законодателство на дружеството-жалбоподател на 02.08.2022 г. в обект за контрол: Разсадник - гр. София, АДРЕС, на 08.08.2022 г. и на 12.08.2022 г. по документи в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище София, бул. „Витоша“ № 6, ет. 2 било установено следното:

"ЕКО РЕСУРС - Р" ООД, в качеството си на работодател по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на Кодекса на труда е допуснал до работа на 02.08.2022 г. в 11.00 часа лицето дгх, с ЕГН *****, назначено на длъжност „работник озеленяване“ в горецитирания обект, преди да й бъдат представени документите по чл. 63 ал. 1 КТ, а именно екземпляр от копие на хартиен носител от завереното уведомление за регистриране на трудов договор в ТД на НАП.

Христова е заварена на 02.08.2022 г. около 11:00 часа в обекта на контрол да полага труд като работник.

Същата декларира, че има сключен трудов договор с дружеството от дата 02.08.2022г. с работно време от 08:00 часа до 17:00 часа, с почивни дни - събота и неделя, почивки в работния ден 1 час и 30 минути и трудово възнаграждение в размер на 710 лв.

Видно от Уведомление по чл. 62 ал. 4 КТ, предоставено в реално време от Регистъра на трудовите договори на НАП, трудовият договор на лицето е регистриран в ТД на НАП в 14:29 часа.

Контролните органи приели, че е налице нарушение на чл.63 ал.2 КТ, извършено на 02.08.2022 г. в гр. София

Свидетелят АПГ, на длъжност "главен инспектор" при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище гр. София към ГДИТ съставил и надлежно връчил на представляващ АУАН №23-2200447/12.08.2022 г.

На база на така съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от приложените по делото писмени доказателства - протокол за извършена проверка; идентификационна карта; декларация от Христова; трудов договор с Христова; трудова справка за Христова от 02.08.2022 г.; уведомление по чл. 62 ал. 4 КТ в реално време от регистъра на трудовите договори на НАП; събраните гласни доказателства - показанията на свидетели АПГ и АИЗ които съдът кредитира в цялост като логични, последователни, вътрешнобезпротиворечиви и съответни на приобщените по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от

правна страна следното:

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаването на наказателното постановление са спазени изискванията за форма и съдържание, регламентирани съответно в чл. 42 и чл. 57 ал. 1 ЗАНН, както и специфичните процедурни правила, предявяване на АУАН, както и сроковете за това.

От доказателствата събрани по делото категорично се установява извършено от страна на жалбоподателя нарушение по смисъла на чл.63 ал.2 КТ.

Налице са обаче абсолютни основания за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като мотивите за това са следните:

Безспорно контролните органи да извършили проверка на дружеството на обект, който се намира на територията на гр.София – АДРЕС

По силата на чл. 16 ал. 2 от действащия към момента на съставяне на АУАН и НП Устройствен правилник на ИА "ГИТ" (отменен с ДВ бр. 81/2022 г.), Дирекциите "Инспекция по труда" осъществяват дейността си на територията на съответната област, като упражняват цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейност, упражняват специализирания контрол по спазването на Закона за здравословни и безопасни условия на труд, Закона за насърчаване на заетостта, законодателството, свързано с изпълнението на държавната служба и правата и задълженията на страните по служебното правоотношение и на други нормативни актове, когато това е възложено със закон, както и други правомощия, обективирани подробно в разпоредбата.

По силата на чл. 16 ал. 4 от УП на ИА "ГИТ" (отм.), Директорите на дирекции "Инспекция по труда" ръководят, координират и контролират дейността на дирекциите "Инспекция по труда" при осъществяване на дейността им, осъществяват правомощия на административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47 ал. 2 ЗАНН; представляват дирекциите "Инспекция по труда" пред съда, прокуратурата, следствените органи и други държавни органи; възлагат на юрисконсултите и на други лица с юридическо образование осъществяването на представителство пред органите по т. 3 с изрично пълномощно; подписват споразумения по чл. 415 КТ, издават решения за разсрочване на задължения с размер до 5 000 лв. съгласно чл. 415д ал. 6 т. 1 КТ; осъществяват и други правомощия, възложени им с нормативен акт, заповед или пълномощно от изпълнителния директор на Агенцията. С подзаконовия акт се уреждат дейността, съставът, структурата, функциите и организацията на работа на ИА "ГИТ", в това число и на Главна дирекция "Инспектиране на труда" с 28 териториални поделения дирекции "Инспекции по труда", разположени в административните центрове на областите.

Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА

"ГИТ", респективно и на директорите на дирекции, е императивно определена в чл. 16 от Устройствения правилник (отм.) и не е налице делегиране от страна на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност.

Със Заповед №3-0683/11.08.2022 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” /л.48 от делото/ е възложил на служители на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” в срок от 11.08.2022 до 31.12.2022 г. да извършват проверки на територията и на Столична община по спазването на трудовото законодателство. Тази заповед по недопустим начин разширява териториалната компетентност на административнонаказващия орган, тъй като при делегирането има прехвърляне на правомощия от един орган на друг орган, но винаги е необходимо изрично нормативно овластяване, каквото в настоящия случай не е налице.

Разпоредбата на чл. 6 ал. 2 т. 14 от УП (отм.) посочва, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това е признатата му от подзаконовия нормативен акт възможност да определя материалната им компетентност, което означава, че те могат да издават валидни административни актове само в кръга на материята, която им е предоставена като правомощия, т.е., това не касае пространствените граници, в които те могат да действат редовно, т. е., тяхната териториална компетентност.

Нито в 33БУТ, нито в УП на ИА "ГИТ" е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда, поради което и издаденият АУАН № 23-2200447/12.08.2022 г. е незаконосъобразен, като издаден от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл. 16 ал. 2 от Устройствения правилник (отм.), като в този смисъл е и Решение №36248/15.04.2022 г. на Върховният административен съд на Република България, Шесто отделение, по адм. дело № 11698/2021 г./.

В конкретния случай, издаденият АУАН №23-2200447/12.08.2022 г. е материално незаконосъобразен до степен на нищожност - издаден от орган, който няма териториални правомощия по закон или по делегация, респ. издаден е от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл.16 ал.2 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ”.

С оглед тези обстоятелства съдът намира, че същият не би могъл да породи целеното с него правно действие и не представлява годно основание, на основание на което да бъде издадено наказателно постановление, респ. ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя-ЮЛ. Това налага цялостна отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане,

въззиваемата страна ще следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 444 лв.